

1922-12-06

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Johannes Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

Det omtalte skrift kan enten have optrådt i Johannes V. Jensens tidsskrift Forum, som udkom fra 1922 og et halvt år frem, eller der kan være tale om Johannes V. Jensen: Om Kommunisme, Politiken 1. oktober 1922.

Alexander Kiellands socialrealistiske bog "To Novelletter fra Danmark" udkom 1882.

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

Honoré Daumier

Alexander Kielland

Alexandra R

Dagmar R

Thyra R

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V. Jensens Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Syberg vil i forlængelse af den artikel, som Johs. V. Jensen har sendt ham, spørge, om man skal have noget udenfor sig selv at føle sig berettiget i? Kielland har skrevet en novelle, hvori en portner opkalder sine tre børn efter etatsrådets børn. For nyligt oplevede han en diskussion om, hvilket af to malerier, der var bedst. Den blev afgjort da én sagde, at det ene var bedst, fordi det mindede om Daumier. Det er typisk dansk at tænke sådan, og derfor føler Syberg sig ikke altid dansk.

TRANSSKRIFTION

Pilegården 6-12-22

Kære Ven.

Nu har jeg læst Dit Skrift tre Gange omhyggelig igennem, og vil gærne have Lov at gøre Dig et Spørgsmaal. Det gælder sidste Afsnit i Din Artikel, og ["og" overstreget] hvor Du taler om Paap ["Paap" overstreget] Paavirkningen fra Tyskland og Frankrig og peger paa fremtidig Paavirkning fra England og Amerika. Og Spørgsmaalet er dette: er det ganske nødvendig for en Dansker (som for en Kvinde) at have noget udenfor sig selv at føle sig berettiget i? –

Kielland har skrevet nogle "Novelletter fra Danmark" (som jeg forresten ikke kan lide) en af dem har omtrent dette Indhold: I Bredgade bor Etatsraadens paa 1_ste_Sal, de har tre Døttre der hedder Tyra, Alexandra og Dagmar (efter vore tre daværende Prinsesser). Nedenunder bor Portnerens, der ogsaa har tre Døttre, der ogsaa hedder Tyra, Alexandra og Dagmar (efter Etatsraadens naturligvis). At dette rammer en Side i Danskernes Væsen ved jeg, men Spørgsmaalet er hvor dybt rammer det? – Denne Svaghedsfølelse der slaar ud et ["et" overstreget] – ja lad os sige Beundring af Styrke for ikke at sige noget værre – er den uadskillelig fra dansk Væsen? – Jeg træffer paa det allevegne. Forleden i et Selskab var der Tale om et Billede af en ung Maler, eller rettere to Billeder, man var uenig om hvilket der var bedst; det slog Hovedet paa Sømmet da En udtalte som sin Mening at det ene var langt det bedste "det mindede om Daumier" –

For ikke at gøre Sagen lang vil jeg sige Dig hvorledes jeg stiller mig: dersom denne Art – hvad skal jeg kalde det – lad mig kalde det Kvindelighed – er et dybtgaaende dansk Væsenmærke, saa er jeg ikke dansk. (Jeg har i Parentes aldrig truffet noget tilsvarende hos andre Nationer hverken Hollændere, Nordmænd, Schweizere osv. – Svenskere er jo en Stornation –) Nsaar jeg siger jeg ikke er dansk er det dog at gøre mig selv Uret og det føler jeg ingen Trang til over for Dig. Jeg vilde føle det

som en Pine f. Eks. at skulde være Tysk x) derimod er det ["det" overstreget] der intet afskrækkende for mig i at være hjemløs. Naar jeg derfor siger at jeg under visse Forudsætninger ikke er Dansk, som ["som" overstreget] saa har jeg Trang til at komplettere denne Udtalelse med sin Modsætning, at jeg vil være dansk om jeg saa skal være ene om det.

Hilsen fra Din hengivne

Fritz Syberg

x) selv om jeg finder det endnu utænkeligere at være engelsk.

Pilegaarden 6-12-22

Kære Ven.

Nu har jeg læst dit Skrift tre Gange
omhyggelig igennem, og vil gerne have Lov
at gøre dig et Spørgsmaal. Det gælder
sidste afsnit i din artikel, og hvor du taler
om Raar Paavirkninger fra Tyskland og
Frankrig, og siger paa freundlich Paavirkninger
fra England og America. Og Spørgsmaalet
er dette: er det ganske nødvendigt for en Dantse
(som for en kvinde) at have noget indenfor
sig selv at føle sig berettiget i? —

Kielland har skrevet nogle "Noveller
fra Danmark" (som jeg forresten i disse Læse-
lister) en af dem har omtrædet dette Indhold:
7 Bredgade hos Statsraadet paa 1ste Sal, der
har tre Døtre der hedder Tyra, Alexandra
& Dagmar (efter vore tre daværende Prin-
cesser). Nedenunder hos Portneren, der
ogsaa har tre Døtre, der ogsaa hedder
Tyra, Alexandra og Dagmar (efter Stats-
raadens naturkyndis). At dette rammer
en Gilt i Danskeenes Læse vil jeg, men
Spørgsmaalet er hvor dybt rammer det?
Lomme Svagheds fornuemheds der slaa ind
at — ja lad os sige Bændring af Gyltke
— for du at sige noget varre — er den uad-
stillelig på danske Læse? —

gys træffer paa det allokue. Forleden i et
Gildet var der Tale om et Billed af en ung
Kone, eller rettere to Billeder, man var uenig
om hvilket de var bedst, det blev flovedt
paa Lømmet da En udtalte som vis dand
at det ene var langt det bedste, det
mindede om Dauphin.

For ikke at gøre Sagen lang vil jeg sig sig
hvoreledes jeg stiller mig: dersom denne
Bret — hvad skal jeg kalde det — lad
mig kalde det forindeligbed — er et dybt
gående danske Værdsmedelse, saa er
jeg ikke dansk. (Jeg har i Paris aldrig truffet
noget tilsvarende hos andre nationer
hverten Hollænderne, Noryander, Edweitere
o. v. — Venstere og som Stornation —)
Naa jeg siger at jeg ikke er dansk er det
dog at gøre mig selv Bret og det piler jeg
ingen Traugt til over for dig. Jeg vilde lige det +)
som en Pine f. Eks. at stæll være Tyske
derimod er det der intet aflevende med
for mig i at være legemløs. Naa jeg desfor
siger at jeg under vore Forindretninger
ikke er dansk, saa saa har jeg Traugt til
at koruplitter denne Udtalelse med en
Modretning, at jeg vil være dansk over jeg
saa skal være ene om det.

Glæde fra din hængive

*) Jeg er ikke paa pindes det endnu
intetkelte om det om muligt.

Fritz Faber.